בְּעֶזְרַת ה׳ יִתְבָּרַךְ

דַּרְכֵי אִישׁ

גִּלָּיוֹן שְׁבוּעִי מִמִּשְׁנָתוֹ הַטְּהוֹרָה שֶׁל כ״ק מו״ר
הָרַה״צ **רַבִּי יִצְחָק שְׁמוּאֵל אַהֲרֹן לֶעזֶער** שְׁלִיט״א
יוֹצֵא לָאוֹר עַל יְדֵי חַסִידֵי בְּרִסְלֶב, יַבְנְאֵל עִיר בְּרִסְלֶב – עִיר הַשִּׂמְחָה

גִּלָּיוֹן ג״ה | פָּרָשַׁת פִּא | תשפ״ח

לִמּוּד תּוֹרָה

כֵּן, גַּם לְךָ יֵשׁ חֵלֶק בַּתּוֹרָה!

* * *

מוֹרֵנוּ שְׁלִיט״א אָמַר: זָכִינוּ בִּזְכִיוֹת חִנָּם לְהִתְקָרֵב אֶל רַבֵּנוּ זַ״ל, שֶׁהוּא הַפּוֹתֵחַ לָנוּ אֶת שַׁעֲרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וּמְגַלֶּה אֵיךְ שֶׁיֵּשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד חֵלֶק בַּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲפִלּוּ שֶׁטּוֹעֵן ״אֵין לִי שׁוּם רֶקַע בְּלִמּוּד״, ״לֹא חָנַכְתִּי מִקַּטְנוּתִי לְלִמּוּד״, ״אֲנִי לֹא מֵבִין שׁוּם דָּבָר בְּלִמּוּד״, רַבֵּנוּ זַ״ל מְגַלֶּה: **גַּם לְךָ יֵשׁ חֵלֶק בַּתּוֹרָה!**

וַעֲצַת הַצַּדִּיק הִיא: תִּקַּח חֲמִשָּׁה – תַּתְחִיל לְהַגִּיד אֶת פְּסוּקֵי הַתּוֹרָה; תִּקַּח נ״ך – תַּתְחִיל לְהַגִּיד פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק; תִּקַּח מִשְׁנָיוֹת – תֹּאמַר אֶת הַמִּלִּים שֶׁל הַמִּשְׁנָה, עוֹד מִשְׁנָה וְעוֹד מִשְׁנָה; תִּקַּח גְּמָרָא – תַּגִּיד אֶת הַמִּלִּים הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל הַגְּמָרָא; זֶה מַה שֶּׁיִּטַהֵר אוֹתְךָ!

וּמַה נַּעֲשֶׂה עִם אֵלּוּ הַמִּלִּים הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁאַתָּה אוֹמֵר? מְגַלֶּה לָנוּ רַבֵּנוּ (לִקּוּטֵי מוֹהֲר״ן, חֵלֶק א, סִימָן עד) אֶת דִּבְרֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ (קְדוֹשִׁים פ״ה ע״ב[א]) **״אִית מָאן דְּלָעֵי בְּאוֹרַיְתָא וּמְגַמְגֵּם בָּהּ בְּגַמְגּוּמָא דְּלָא יָדַע, כָּל מִלָּה וּמִלָּה סָלְקָא לְעֵילָּא, וְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָדֵי בְּהַאי מִלָּה, וְקַבִּיל לַהּ, וְנָטַע לַהּ סָחֲרָנִין דְּהַאי נַחֲלָא, וְאִתְעֲבִדוּ מֵאנּוּן מִלִּין אִילָנִין רַבְרְבִין וְאִקְרוּן עַרְבֵי נַחַל״** – אֲפִלּוּ אִם אַתָּה מְגַמְגֵּם בְּמִלּוֹת הַתּוֹרָה, וְלֹא יוֹדֵעַ מְאוּמָה, כָּל מִלָּה וּמִלָּה עוֹלָה לְמַעְלָה, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׂמֵחַ עִם כָּל מִלָּה, וְנוֹטֵעַ אֶת אֵלּוּ הַמִּלִּים סְבִיב הַנַּחַל, וְנַעֲשִׂין מִזֶּה אִילָנִין רַבְרְבִין, וְנִקְרָאִים ׳עַרְבֵי נַחַל׳, ׳עֲרָבוֹת׳ דַּיְקָא, שֶׁאֵין בָּהֶן טַעַם וְלֹא רֵיחַ, וַעֲרָבָה דּוֹמָה לְשִׂפָתַיִם, לְהוֹרוֹת לָאָדָם: **אֲפִלּוּ בְּלִי טַעַם, בְּלִי רֵיחַ, יֵשׁ לְךָ שִׂפָתַיִם? תִּשְׁתַּמֵּשׁ אִתָּם וְתֹאמַר אֶת מִלּוֹת הַתּוֹרָה!**

בִּזְמַנֵּינוּ, בָּרוּךְ ה׳, כִּמְעַט כָּל הַסְּפָרִים מְדֻפָּסִים עִם נִקּוּד מָלֵא וּפִיסּוּק, כַּמָּה נִפְלָא לָאָדָם שֶׁזּוֹכֶה לִלְמֹד שִׁעוּרִין כְּסִדְרָן כִּרְצוֹן רַבֵּנוּ זַ״ל, וּלְטַיֵּל בְּכָל חֶלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וַאֲפִלּוּ שֶׁעֲדַיִן לֹא מֵבִין – יַמְשִׁיךְ לִגְרֹס, כִּי (עֲבוֹדָה זָרָה יט.): **״לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאַף עַל גַּב דְּמִשַּׁכְּחַ וְאַף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מַאי קָאָמַר״**; וּמִי שֶׁקּוֹבֵעַ עִתּוֹ לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה בְּכָל יוֹם, וְלוֹמֵד כְּסִדְרָן, אֲזַי מַרְגִּישׁ כָּל מִינֵי חִיּוּת וְנֹעַם וַעֲרֵבוּת בְּכָל יוֹם, אַשְׁרֵי לוֹ בָּזֶה וּבָבָא לָנֶצַח!

[א] דַּרְכּוֹ שֶׁל מו״ר שְׁלִיט״א לְצַיֵּן אֶת הַמָּקוֹר מֵהַזֹּהַר – קְדוֹשִׁים דַּף פ״ה ע״ב, וְנִמּוּקוֹ עִמּוֹ, כִּי הַמָּקוֹר מֵהַזֹּהַר כְּבָר מְגֻלֶּה זֹאת: קְדוֹשִׁים – אַתָּה רוֹצֶה לִהְיוֹת קָדוֹשׁ? דַּף פ״ה – ׳פֶּה׳, תַּגִּיד אֶת הַמִּלִּים עִם הַפֶּה, וְעַל יְדֵי זֶה: ע״ב – תַּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ מִדַּת הַחֶסֶ״ד שֶׁעוֹלֶה ע״ב.

הנהגות והדרכות אצל מו"ר שליט"א

אורחים שלא ברצון האשה

א. שבת קודש פרשת דברים – שבת חזון תשפ"ב - אחד שאל את מו"ר שליט"א: אם הבעל רוצה להכניס אורחים, אך האשה מתנגדת, מה עושים?

ענה ואמר: **לא מכניסים בשום פנים ואופן!** והוסיף: **ראיתי בעיניי איך שהיה אחד שהתחכם בזה, והכניס אורחים שלא ברצון אשתו וכו', ומוהרא"ש הזהירו שלא יעשה כן, כי זה היה קשה לאשתו, ולבסוף אותו אחד התגרש לא פעם אחת...**

המשיך מו"ר שליט"א ואמר: **צריכים להיזהר בזה מאד, כי אמנם** (שבת קכז.) **"גדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני השכינה", אבל פה אתה מבזה את השכינה בעצמה... אם קשה לאשה, זה לא קל לה, לא נעים לה, לא עושים את זה בשום פנים ואופן!**

סיים מו"ר שליט"א דבריו הקדושים: **הרי "לעשות שלום בין איש לאשתו אמר הקב"ה: שמי שנכתב בקדושה ימחה על המים"** (שבת קטז.)**, א"כ ק"ו כאן, שצריכים להיזהר בזה מאד מאד, כי על שלום בית צריכים להיזהר ביותר!**

לימוד מקרא בלילה

ב. שבת קודש פרשת מקץ – שבת חנוכה תשפ"ג - אחד שאל את מו"ר שליט"א: מי שלומד שיעורין כסדרן, ואירע שלא למד נ"ך באותו היום, האם יכול להשלים זאת בלילה ללא רש"י? ענה מו"ר שליט"א, שאם אדם צריך להשלים את הלימוד - ישלים בלילה, וכדברי הגמרא (ערובין סה.) גבי רב אחא בר יעקב: **"יזיף ביממא ופרע בליליא"** [פירוש: היה לו חק קבוע ללמוד כך וכך ליום, ופעמים שהיה טרוד ביום ולא היה יכול להשלימו, והיה משלימו מיד בלילה], **והפטיר** מו"ר שליט"א (עפ"י תהלים קלט, יב): **"לַיְלָה כַּיּוֹם יָאִיר!"...**

זה נקרא 'שבוע טוב'!

ג. מוצאי שבת קודש פרשת וארא תשפ"ג - אחר הבדלה, אחל מו"ר שליט"א לכל הניגשים 'שבוע טוב' - כדרכו, וביציאתו מבית המדרש, אחד מאנשי שלומינו הגיש למו"ר שליט"א את החוברת של לימודי **בי"ת** להשבוע הקרוב, ענה ואמר מו"ר שליט"א: **"זה 'א גוט וואך'! זה 'שבוע טוב'!"...** וכדאיתא בגמרא (ברכות ה.): **אין טוב אלא תורה, שנאמר** (משלי ד, ב) **"כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ"**; אשרי הזוכה למלאות את **השבוע** עם **טוב** אמיתי ונצחי!

* * *

יוֹצֵא לָאוֹר לְעִלּוּי נִשְׁמַת הָרַב הֶחָסִיד **רַבִּי בִּנְיָמִין בֵּיינוּשׁ בֶּן רַבִּי יְחֶזְקֵאל שְׁרָגָא** זַ"ל; הָאִשָּׁה הַכְּשֵׁרָה מָרַת **לִיאַת שָׂרָה בַּת** מָרְדְּכַי ע"ה; ה"ה אֶמִיל **בֶּן** אַבְרָהָם **וְפָאינָה פְּרִידָא בַּת** יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ, וְיִזְכּוּ לְעִלּוּי נִשְׁמָה גָּדוֹל בִּזְכוּת פְּעֻלּוֹתֵיהֶם הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל צֶאֱצָאֵיהֶם שֶׁהוֹתִירוּ אַחֲרֵיהֶם בְּרָכָה

* * *

לְקַבָּלַת הַגִּלָּיוֹן בְּדוא"ל בְּכָל שָׁבוּעַ, וּלְכָל עִנְיְנֵי הַגִּלָּיוֹן: a208abc@gmail.com